

Arrest

nr. 330 965 van 13 augustus 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. JACOBS
Kroonlaan 88
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 17 februari 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 februari 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 mei 2025 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 21 mei 2025.

Gelet op de beschikking van 10 juni 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 juni 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van Mr. F. JACOBS die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. De verzoekende partij, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)” van 5 februari 2025 waarbij haar huidig en vierde verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

2. In het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming verklaarde de commissaris-generaal haar verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. In deze beslissing viel te lezen dat er geen geloof kan worden gehecht aan het door haar opgeworpen interpersoonlijk geweld en ze maakte niet aannemelijk dat er in haar hoofde geen bescherming voorhanden zou zijn geweest van de Griekse autoriteiten. Ze maakte verder niet aannemelijk

dat ze daadwerkelijk verhinderd was om in haar elementaire levensbehoeften te voorzien of om daadwerkelijk aanspraak te maken op bepaalde basisvoorzieningen. De verzoekende partij ging tegen deze beslissing in beroep bij de Raad. Op 26 juni 2020 oordeelde de Raad in haar arrest met nummer 237 466 dat ze niet concreet aannemelijk heeft gemaakt dat de bescherming die ze in Griekenland heeft verkregen niet actueel of toereikend zou zijn of dat ze een gegronde vrees in vluchtelingrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan doen gelden ten overstaan van Griekenland.

In haar tweede verzoek om internationale bescherming stelt ze dat ze onmogelijk kon terugkeren naar Griekenland omwille van dezelfde problemen met mensensmokkelaars die ze tijdens haar eerste verzoek om internationale bescherming heeft aangehaald. Ze legde ook verschillende documenten neer om haar stelling te onderbouwen. De commissaris-generaal nam in het kader van dit verzoek om internationale bescherming een beslissing niet ontvankelijk verzoek omdat er geen nieuwe feiten of elementen aan de orden waren die de kans om internationale bescherming in hoofde van de verzoekende partij aanzienlijk groter maakte. De Raad bevestigde deze beslissing in haar arrest van 12 mei 2022 met nummer 272 649.

De verzoekende partij diende een derde verzoek om internationale bescherming in. Op 30 augustus 2023 verklaarde de commissaris-generaal haar derde verzoek niet-ontvankelijk omdat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde waren die haar kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakte. De verzoekende partij ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Op 17 september 2024 dient de verzoekende partij een vierde verzoek om internationale bescherming in België in. Ze verklaart dit te hebben gedaan om haar administratieve situatie te verbeteren en de druk op haar familie te verlichten. Ze verklaart geen nieuwe elementen te hebben maar gewoon als andere mensen haar situatie te willen regulariseren om hier in België een beter leven te kunnen hebben. Ze verklaart dat haar eerder vermelde problemen nog actueel zijn. De situatie in Griekenland is niet verbeterd en in Gaza heeft ze veel familieleden verloren sinds de oorlog is uitgebroken. Omwille van de oorlog is het onmogelijk om terug te keren naar Gaza. Haar huis is verwoest, er heerst wetteloosheid en er is geen regering.

Ter staving van haar huidige en vierde verzoek legt ze de volgende elementen neer:

(i) haar UNWRA-kaart;

(ii) foto's en video's van de situatie in Gaza.

3. De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat ze voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt.

4. De Raad herinnert eraan dat de verzoekende partij reeds een internationale beschermingsstatus heeft verkregen in Griekenland en dat in casu wordt vermoed dat ze geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat ze reeds internationale bescherming geniet in een ander land. Er liggen geen elementen voor waaruit kan blijken dat ze niet langer over de beschermingsstatus beschikt in Griekenland.

Uit de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU) blijkt dat de verleende beschermingsstatus onverkort blijft gelden zolang er een nood is aan bescherming en slechts in uitzonderlijke, limitatief bepaalde omstandigheden kan worden ingetrokken of beëindigd (cf. de artikelen 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn). De bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale bescherming(ssatus) in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° berust inderdaad bij het Commissariaat-generaal, doch eens hieraan is voldaan, het aan de verzoeker die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming ter discussie stelt, persoonlijk toekomt om aan te tonen dat hij/zij niet (meer) op deze bescherming kan rekenen. Het komt aldus aan de verzoekende partij zelf en niet aan het Commissariaat-generaal toe om het bewijs te leveren dat ze in Griekenland niet langer internationale bescherming geniet. De verzoekende partij blijft hier echter in gebreke. Er kan dan ook vanuit worden gegaan dat ze op heden nog steeds over de vluchtelingenstatus in Griekenland beschikt.

Waar een vorig verzoek werd afgewezen omdat een andere lidstaat reeds een internationale beschermingsstatus heeft verleend, moeten de nieuwe elementen of feiten, gelet op wat voorafgaat, aldus verband houden met de situatie van de verzoekende partij in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend en die de verdere toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op haar specifieke omstandigheden verhinderen.

5. Beide partijen brengen actuele landeninformatie bij waaruit blijkt dat er in Griekenland sprake is van een zeer precarie situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. In dit verband moet rekening worden

gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van de verzoekende partij haar verzoek te beoordelen, waarbij het aan de verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie blijkt dus o.a. dat de situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland verslechterd is en erg precair is. Dit is o.a. het gevolg van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in erg moeilijke en schrijnende levensomstandigheden kunnen terecht komen met belemmeringen inzake de toegang tot onder meer socio-economische en medische hulp.

De verzoekende partij maakt vooreerst niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest. De verzoekende partij brengt naar voor in haar verklaring volgend verzoek dat ze het soms psychologisch moeilijk heeft (Verklaring Volgend Verzoek, vraag 13). In haar verzoekschrift brengt ze naar voor dat ze te kampen heeft met psychische stoornissen naar aanleiding van een cumul van traumatiserende gebeurtenissen waarmee ze sedert haar geboorte geconfronteerd werd. Ze verklaart depressief te zijn, zich schuldig te voelen en dag en nacht onder hoge spanning te verkeren. Ze stelt nauwelijks te slapen, te eten en aanhoudende nachtmerries te hebben waarbij droom en werkelijkheid elkaar te overlappen. De verzoekende partij staft haar beweerde psychologische kwetsbaarheid en problemen echter met geen enkel document waardoor op geen enkel moment kan worden nagegaan of de verzoekende partij effectief over psychologische problemen beschikt of in welke mate haar psychologische problemen haar in de onmogelijkheid stellen om in haar levensonderhoud te voorzien waardoor ze bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie van verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Het loutere feit dat zij afkomstig is van Palestina toont niet aan dat ze ernstige mentale en psychische problemen heeft waardoor zij niet in staat is om in haar levensonderhoud te voorzien. Aldus brengt de verzoekende partij wat betreft haar persoonlijke situatie geen specifieke elementen die blijf geven van een bijzondere kwetsbaarheid die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest. Het psychologisch rapport kan dus niet beschouwd worden als een nieuw element die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakt.

De verzoekende partij stelt dat ze haar huidig verzoek om internationale bescherming wil indienen om haar administratieve situatie te verbeteren, de druk op haar familie te verlichten en geen nieuwe elementen te hebben maar haar situatie te willen regulariseren. Deze elementen tonen echter niet aan dat de verzoekende partij bij een terugkeer naar Griekenland in de onmogelijkheid is om in haar elementaire levensbehoeften te voorzien of om daadwerkelijk aanspraak te maken op bepaalde basisvoorzieningen. Ze maakt hier ook niet mee aannemelijk dat de bescherming in Griekenland niet langer actueel of toereikend is. Bovenstaande elementen kunnen dus niet beschouwd worden als nieuwe elementen die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken.

Waar ze stelt dat haar huidige problemen nog steeds actueel zijn en de situatie in Griekenland niet verbeterd is, brengt ze geen concrete elementen aan die van die aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat ze niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen. Dit zijn dan ook geen nieuwe elementen die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken.

Haar betoog dat ze veel problemen heeft in Gaza en dat ze omwille van de oorlog niet kan terugkeren kan niet beschouwd worden als een nieuw element die haar kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakt. Deze elementen hebben immers betrekking op de problemen van de verzoekende partij in haar land van herkomst terwijl de nieuwe elementen verband moeten houden met de situatie van de verzoekende partij in Griekenland aangezien ze daar internationale bescherming heeft verkregen. Hetzelfde geldt ook voor haar UNWRA-kaart en haar foto's en video's vanuit Gaza.

Haar bewering dat ze op heden geen steun van haar familie uit Gaza heeft, kan ook niet worden beschouwd als een nieuw element die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakt. Dit doet immers geen afbreuk aan de beoordeling die reeds werd genomen door de Raad in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming. Hier werd immers besloten dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat de bescherming in Griekenland niet langer actueel of ontoereikend zou zijn. Het

loutere gegeven dat ze op heden geen steun meer krijgt van haar familie in Gaza, toont niet aan dat haar rechten als begunstigten van internationale bescherming in Griekeland niet langer geaccepteerd worden.

Bijgevolg lijkt de verzoekende partij geen nieuwe elementen aan te brengen noch lijken er nieuwe feiten aan de orde te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat ze in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

6. De artikelen 2 en 3 van de wet uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De motieven van de bestreden beslissing kunnen echter op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat de verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan. De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij werd gehoord op de DVZ. Zij kreeg daar de kans om haar vluchtmotieven uiteen te zetten en de elementen die volgens haar de kans om internationale bescherming aanzienlijk groter maakte aan te voeren. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over de regio van herkomst van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekende partij heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

9. De middelen van verzoekende partij lijken ongegrond."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de

verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4.1. In het proces-verbaal van terechtzitting van 26 juni 2025 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1406 legt de eed af en tolkt Arabisch

De kamervoorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vraag tot horen. Zij wijst VzP erop dat de inhoud van haar zeer uitgebreide schriftelijke vraag tot horen enkel indien mondeling geëxpliciteerd ter zitting of via aanvullende nota in aanmerking kan genomen worden in deze procedure.

VzP wijst op haar aanvullende nota met nieuwe elementen inzake haar familiale situatie en uitleg van de eigen mentale toestand. Ze verwijst naar haar pleidooi in de 16de zaak op de rol, ook inzake het RSA-rapport.

Ze is vertrokken in 2018, haar documenten zijn vervallen met nu ook het probleem om er terug aan te geraken in Griekenland en zelfs dan zijn haar problemen nog niet opgelost. Ze vindt geen steun in Griekenland en volgens het RSA-rapport verergert de situatie alleen maar omwille van te grote aantallen mensen, erkend als vluchteling. Griekenland krijgt geld van Europa om dezen te onthalen. Erkenning is er binnen de 3 maand, zelfs zonder interview, met de gekregen documenten kan men snel weggaan, er is geen andere keuze om te overleven. Hulp vanuit Gaza is er niet meer, het is elk voor zich. Dit alles heeft een impact op haar situatie: de evolutie is nieuw en niet goed noch in Griekenland noch in Gaza. Hierdoor dringt zich een herziening van het dossier op. Verder duidt ze er nog op dat ze gewerkt heeft in Griekenland maar geslagen werd door de werkgever, niet betaald werd enz. Zodoende kwam zij iedere keer terug naar België. Hier helpen haar broer en zus haar, zij is veel mensen kwijt van haar familie, haar neef is aanwezig op de terechtzitting want hij kon niet alleen hier aanwezig zijn.”

Het pleidooi in zaak 16 waarnaar wordt verwezen, luidt (pv terechtzitting):

“Tolk 1406 legt de eed af en tolkt Arabisch

De kamervoorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vraag tot horen. Zij wijst VzP erop dat de inhoud van haar zeer uitgebreide schriftelijke vraag tot horen enkel indien mondeling geëxpliciteerd ter zitting of via aanvullende nota in aanmerking kan genomen worden in deze procedure.

VzP voert nieuwe elementen van algemene aard aan rechtstreeks vanuit het RSA-rapport van 7 april 2025 als antwoord op de beschikking. Ze blijft bij haar standpunt dat rekening moet gehouden worden met haar mentale toestand, ze komt uit Gaza, Khan Younis. Er moet rekening gehouden worden met haar PTSD. Dit moet niet enkel blijken uit de erkenning van haar procedurele noden maar ook uit de beslissing zelf waarbij ze erkenning krijgt voor haar bijzondere moeilijkheden in Griekenland om er zelfredzaam te overleven, dit is iets anders dan de pauzes geven tijdens het CGVS-interview... De problemen voor de Palestijnen zijn begonnen in 2023, gegronde problemen met erkenning voor diegenen uit het Zuiden, Khan Younis. Ze werden daar nog voor de oorlog opgezadeld met trauma en deze hebben zich niet opgelost in Griekenland waar het onmogelijk was om geregeld werk te vinden met het oog op een deftig leven want zo vinden bijv. de werkgevers steeds betere en sterkere werkers. Ze komt terug op het RSA-rapport en benadrukt dat o.m. door de vele terugkeerders de situatie meer dan ooit op het instorten staat in Griekenland, laat staan dat iedereen terug gaat. Zo wijst ze op de Griekse weigering om Duitse terugkeerders terug toe te laten: er is geen enkele reden om te denken dat dit anders zou zijn tegenover bijv. België. Het nieuwe element dat gesteld wordt dat Griekenland eind april begin juni niemand meer zou terugnemen is niet onderzocht. VzP is bijzonder kwetsbaar en zal in dergelijke context onmogelijk haar rechten kunnen laten gelden. Verder wijst ze erop dat vluchten over zee naar Griekenland het goedkoopst was (2 à 3000 euro versus 12000 euro voor een veiliger vlucht naar België over land); elke 2 jaar wordt in Gaza een oorlog gevoerd en iedereen zal op de lange duur vermoord worden, zoals ook haar zus 7 maand geleden. Griekenland is volgens haar even erg als Gaza: overleven met een budget van 500 euro is onmogelijk.”

4.2. Verzoek tot horen

In haar zeer uitgebreide en lijvige vraag tot horen van 21 mei 2025 haalt verzoekende partij allerhande informatie aan over de situatie van statushouders in Griekenland, in het bijzonder betreffende het sociaalzekerheidsnummer (AMKA), de toegang tot documenten en socio-economische rechten en het gebrek aan ondersteuning bij terugkeer, alsook tal van (nieuws)artikelen over de situatie heden in Gaza.

In dit verband dient evenwel te worden onderstreept dat, zoals hoger reeds wordt opgemerkt in punt 2 van het arrest, een verzoek tot horen na een beschikking op grond van artikel 39/73 van de Vreemdelingenwet uitsluitend tot doel heeft mee te delen dat men zijn standpunt alsnog op de terechtzitting wil uiteenzetten. Die vraag biedt de betrokkene echter geenszins de mogelijkheid nieuwe middelen, argumenten of informatie aan te voeren. Het gaat er enkel om dat de betrokkene die daarom verzoekt de mogelijkheid krijgt zijn standpunt

op de terechtzitting uiteen te zetten indien hij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen argumentatie (RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; RvS 29 oktober 2013, nr. 10.017 (c)). Een verzoek tot horen dient niet om het verzoekschrift uit te breiden, en kan en mag derhalve niet als dusdanig worden gebruikt.

Andere in de vraag tot horen neergeschreven opmerkingen en argumenten dan de loutere vraag om naar aanleiding van de beschikking 39/73 van de Vreemdelingenwet te worden gehoord op zitting, zijn om die reden niet dienstig, nuttig of ontvankelijk.

4.3. Aanvullende nota

Op 26 juni 2025, legt verzoekende partij een aanvullende nota neer. In de in die nota opgenomen inventaris der stukken, worden de bijgevoegde documenten als volgt aangeduid en wordt het volgende toegelicht:

- “1. Foto van een gedetineerde in de Griekse gevangenis, die dood ging naar aanleiding van mishandelingen, als bewijs voor het feit dat Griekenland de wetten niet naleeft...”*
- 2. Foto van de neef van de verzoekende partij. Zij werden thuis vermoord en de zus en neven kwamen hierbij om*
- 3. foto van de verzoekende partij toen zij door haar werkgever in Athene geslagen werd. Dit gebeurde toen zij de betaling van haar loon probeerde te eisen.*
- 4. Foto van de oudste zus van de verzoekende partij toen haar kinderen en sommige van de neven van de verzoekende partij omkwamen*
- 5. Foto's van de omen van de verzoekende partij die omgekomen zijn. Hij was een Palestijnse kunstenaar die Palestina overal ter wereld vertegenwoordigde. Hij betekende enorm veel voor de verzoekende partij*
- 6. (...): hij is mijn oom die nog steeds in huisredding is, samen met al zijn familieleden. (...) Het is moeilijk voor hem om te zien hoe mijn moeder ons huis probeert te redden, terwijl ze overal de verwoesting ziet en op zoek gaat naar mijn zus en broer die worden gered.*
- 7. foto's uitgehaald van de video's van de vernielde woning..” (sic.)*

Verzoekende partij verschaft echter geen enkele uitleg waarom zij die stukken niet eerder heeft bijgebracht. De procedure in artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet is niet bedoeld om door middel van een aanvullende nota het verzoekschrift uit te breiden. Deze bepaling biedt de partijen enkel de mogelijkheid om nieuwe elementen, in de zin van elementen die zij onmogelijk eerder konden aanbrengen, alsnog in een aanvullende nota aan te reiken. Aanvullende nota's dienen niet als en kunnen, net als evenmin de vraag tot horen, niet (dienstig) worden aangewend als uitbreiding van het ingediende verzoekschrift.

Bovendien kan worden aangenomen dat verzoekende partij zeer goed op de hoogte is van de plicht en het belang om alle nodige elementen ter staving van haar verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen (artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet), aangezien het thans haar vierde verzoek om internationale bescherming in België is, en zij reeds meermaals en herhaaldelijk op de medewerkingsplicht werd gewezen.

Los daarvan doen de bij de aanvullende nota gevoegde stukken hoe dan ook geenszins afbreuk aan de grond in de beschikking van 6 mei 2025 (*infra*).

5. Verzoekende partij brengt, met voormeld betoog ter zitting en elementen bij aanvullende nota aangehaald, geen concrete en dienstige argumenten of elementen aan die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 6 mei 2025.

5.1. Algemene situatie voor begunstigden van internationale bescherming in en bij terugkeer naar Griekenland

Recente informatie in het dossier inzake de situatie van begunstigden van internationale bescherming in en bij terugkeer naar Griekenland, waaronder de meest recente versie van het rapport *“Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights”* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, bevestigt de zeer moeilijke situatie van Griekse statushouders waarop reeds werd gewezen in voormelde beschikking.

In zijn beschikking erkent de Raad dat uit de eerder bijgebrachte landeninformatie blijkt dat er in Griekenland sprake is van een precaire situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk, hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terecht komen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp.

De kernvraag is of de door de verzoekende partij bijgebrachte nieuwe informatie in haar aanvullende nota's, waarnaar wordt verwezen ter terechtzitting, toelaat anders te oordelen met betrekking tot de situatie van personen die internationale bescherming in Griekenland genieten dan hetgeen uiteengezet is in de beschikking, en zodoende een nieuw feit/element vormt in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat in de verschillende rapporten de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland wordt onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken als wat betreft de toegang tot deze voordelen.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange periode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Het verkrijgen en vernieuwen van bepaalde documenten blijkt vaak complex te zijn, waarbij dergelijke administratieve obstakels veel begunstigden ervan weerhouden de documenten te verkrijgen die nodig zijn voor de toegang tot fundamentele socio-economische basisrechten zoals de gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid, de arbeidsmarkt, onderwijs, het openen van een bankrekening en zelfs juridische bijstand onder dezelfde voorwaarden als onderdanen (rapport "*Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights*" van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 4-6, 20 en 22). Het al dan niet beschikken over een Griekse verblijfsvergunning (ADET) is belangrijk voor de vraag of begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland het risico lopen dakloos te worden en, in dat geval, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Het bezit van een geldige ADET is een voorwaarde voor het verkrijgen van een Grieks fiscaal registratienummer (AFM), dat het openen van een bankrekening, de huur van onroerend goed of zelfs het verkrijgen van een sociale zekerheidsnummer (AMKA) mogelijk maakt. De afgifte van een AMKA vormt dan weer een voorwaarde voor toegang tot de gezondheidszorg en de arbeidsmarkt. Volgens de ADET-verordening wordt de beslissing tot afgifte van de ADET opgenomen in de beslissing tot toekenning van de internationale beschermingsstatus die door de asielautoriteiten of door de beroepsinstantie wordt afgegeven. In elk geval moet de beslissing tot afgifte van een ADET aan de begunstigde worden meegedeeld op dezelfde dag als de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. Dit is overeenkomstig een omzendbrief van het Griekse Ministerie van Migratie en Asiel. Ondanks deze regel geeft de asieldienst op dit moment nog steeds ADET-beslissingen als aparte administratieve handelingen af, die ze samen met de beslissing over de goedkeuring van de asielaanvraag aan de betrokkenen laat weten.

Vervolgens moet binnen de zes maanden per e-mail een afspraak worden gemaakt met de Griekse politie om de nodige documenten en vingerafdrukken voor de daadwerkelijke fysieke afgifte van een ADET voor te leggen. De Griekse politie tracht de afspraken binnen de 10 dagen na de e-mail vast te leggen. Statushouders moeten vervolgens in persoon op hun afspraak verschijnen, met pasfoto's en een plechtige verklaring in het Grieks waaruit hun verblijfplaats blijkt. Het duurt vervolgens 1 tot 2 maanden vooraleer de ADET effectief kan worden afgehaald. Statushouders worden niet persoonlijk verwittigd van de afgifte van hun ADET. Wekelijks verschijnen er online lijsten met de zaaknummers waarvan de ADET-kaarten klaar liggen om te worden afgehaald. Er wordt van statushouders verwacht dat zij deze lijsten dagelijks nakijken.

Meerdere bronnen geven aan dat de begunstigden van een internationale beschermingsstatus zich in Griekenland in een nog meer precare situatie bevinden dan verzoekers om internationale bescherming en dat de huisvestingsmogelijkheden voor begunstigden zeer beperkt zijn waardoor zij het risico lopen dakloos te worden.

De situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer is dus zeer precair en problematisch, wat onder meer te wijten is aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd en waardoor zij in schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen.

Wat in de eerste plaats de huisvestingsproblematiek betreft, blijkt uit de informatie waarover de Raad beschikt dat van begunstigden van een internationale beschermingsstatus wordt verwacht dat zij het opvangcentrum waar zij verbleven dertig dagen na het verkrijgen van hun status verlaten en dat zij daarna

zelf op zoek gaan naar huisvesting (rapport *"Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 3).

Het enige officiële integratieprogramma in Griekenland, dat betrekking had op de periode van juli 2019 tot juli 2022, is het programma van HELIOS (*Hellenic Integration Support for Beneficiaries of International Protection*), opgezet door de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) in samenwerking met een aantal niet-gouvernementele organisaties. Dit programma liep officieel af op 30 november 2024 en was reeds gestopt met het ontvangen van nieuwe inschrijvingen en het verlenen van de meeste essentiële diensten sinds 1 september 2024. De nieuwe versie van het programma, HELIOS+, is formeel aangekondigd, maar nog niet uitgerold op heden (rapport *"Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 29).

Het risico om in een situatie van dakloosheid terecht te komen is voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland zeer groot. Terugkeerders krijgen ook geen huisvesting of andere materiële hulp bij aankomst in Griekenland waardoor ook zij blootgesteld blijven aan een risico op dakloosheid na hun terugkeer naar Griekenland (rapport *"Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 36). Begunstigden van een internationale beschermingsstatus kunnen toegang krijgen tot tijdelijke opvangcentra voor daklozen. De toegang tot deze opvangcentra kan voor begunstigden van internationale bescherming door tal van factoren, zoals het feit dat sommige centra alleen mensen accepteren die Grieks of Engels spreken, het feit dat naast geldige documenten zoals een verblijfsvergunning, AFM en AMKA, medische onderzoeken op huidziekten, röntgenfoto's van de borstkas en een psychiatrische evaluatie een vereiste zijn voor toegang tot alle opvangcentra en het feit dat deze centra hun volledige capaciteit al bijna hebben bereikt, in de praktijk beperkt zijn (rapport *"Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 32).

Wat de toegang tot werk betreft, voorziet de Griekse wet in een volledige en automatische toegang voor begunstigden van een internationale beschermingsstatus onder dezelfde voorwaarden als de nationale onderdanen, zonder de verplichting om een werkvergunning te verkrijgen. Zij moeten echter wel over een geldige verblijfsvergunning, een actieve AFM en een actieve AMKA beschikken (rapport *"Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 34). Volgens de AMKA-verordening kunnen mensen die internationale bescherming krijgen hun AMKA alleen activeren door een bewijs van woonplaats en een arbeidscontract of een wervingscertificaat te laten zien dat is geüpload naar het informatiesysteem van het ministerie van Arbeid ("ERGANI"), als bewijs van adres. De Griekse wet behandelt mensen die internationale bescherming krijgen dus anders dan Griekse en EU-burgers, voor wie de bovenstaande vereisten alternatief en niet cumulatief gelden. Daardoor kunnen statushouders die geen legale baan hebben, geen actieve AMKA krijgen en worden ze helemaal uitgesloten van gezondheidszorg en sociale voorzieningen. Ten slotte zorgt de eis van een "geldige" verblijfsvergunning voor een actieve AMKA volgens de AMKA-verordening voor flinke problemen voor mensen in de praktijk, omdat de AMKA wordt gedeactiveerd als je niet meer legaal in het land verblijft. Wat betreft deactivering vanwege illegaal verblijf in het land, gebeurt dit automatisch op de dag nadat de verblijfsvergunning is verlopen, als deze niet is verlengd of als de internationale of tijdelijke beschermingsstatus is ingetrokken. Dit betekent dat de lange wachttijden voor de verlenging van de ADET onvermijdelijk invloed hebben op de activeringsstatus van de AMKA (zie rapport *"Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 22-24). In de praktijk moet rekening worden gehouden met hoge werkloosheidscijfers en extra obstakels als gevolg van de concurrentie met Griekssprekende werknemers, waarbij onderdanen van derde landen oververtegenwoordigd zijn in de werkloosheidsstatistieken. Veel begunstigden van een internationale beschermingsstatus zijn werkzaam in de informele economie, waardoor zij geen toegang hebben tot de sociale zekerheid, kwetsbaarder zijn en in bepaalde gevallen aan boetes worden blootgesteld (*"Country Report: Greece. Update 2023"* van AIDA/ECRE van juni 2024, p. 270-271).

Wat de toegang tot de sociale zekerheid betreft, biedt de wet personen die internationale bescherming genieten toegang tot sociale voorzieningen zonder onderscheid te maken tussen vluchtelingen en personen die subsidiaire bescherming genieten. Bovendien moeten personen die internationale bescherming genieten dezelfde rechten genieten en de nodige sociale bijstand krijgen volgens de voorwaarden die gelden voor eigen onderdanen, zonder discriminatie. De Europese Commissie heeft echter een inbreukprocedure ingeleid tegen Griekenland omdat het niet alle bepalingen van de Richtlijn 2011/95/EU omgezet heeft. Het betreffen vooral mogelijke schendingen door Griekenland van artikel 29, lid 1, van Richtlijn 2011/95/EU ten aanzien van de rechten van personen die internationale bescherming genieten, en met name hun toegang tot sociale voorzieningen na verlening van internationale bescherming. Uit de informatie blijkt dat de voorwaarden met betrekking tot de verblijfsduur waarvan de toekenning van talrijke sociale tegemoetkomingen afhankelijk is, geen rekening houden met de bijzondere situatie van begunstigden van een internationale beschermingsstatus. Dit heeft een verschil in behandeling tot gevolg tussen begunstigden van internationale

bescherming en Griekse onderdanen, waarbij begunstigten *de facto* worden uitgesloten van verschillende vormen van sociale bijstand. Om toegang te krijgen tot sociale uitkeringen in Griekenland, moet een persoon die internationale bescherming geniet minstens vijf jaar legaal en permanent in Griekenland hebben gewoond, maar afhankelijk van de sociale uitkering kan deze vereiste worden uitgebreid tot meer dan tien jaar permanent legaal verblijf (*Country Report: Greece. Update 2023* van AIDA/ECRE van juni 2024, p. 273-274). Dit is onder meer het geval voor de huisvestingstoelage (waarvoor een legaal en duurzaam verblijf van vijf jaar in Griekenland is vereist), de geboortetoelage (toegankelijk voor alle moeders die twaalf jaar lang ononderbroken legaal op Grieks grondgebied verblijven), de maandelijkse kinderbijslag (toegankelijk voor wie vijf jaar permanent en ononderbroken in Griekenland verblijft), invaliditeitsuitkeringen (die een onderzoek door een accreditatie-centrum vereisen waaruit blijkt dat wie om betaling van deze uitkeringen verzoekt voor ten minste 67% arbeidsongeschikt is), evenals uitkeringen voor niet-verzekerde gepensioneerden (toegankelijk voor wie vijftien jaar lang permanent en ononderbroken in Griekenland verblijft). Deze *de facto*-uitsluiting van begunstigten van de toegang tot bepaalde sociale uitkeringen is het gevolg van een politieke keuze van de Griekse autoriteiten die gezien de strekking van de informatie over deze kwestie niet lijkt te zullen veranderen.

Meer dan twee jaar na de aanmaningsbrief van de Europese Commissie heeft Griekenland echter nog steeds geen stappen ondernomen om aan de EU-normen te voldoen (rapport “Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights” van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 25-27).

Uit de informatie waarover de Raad beschikt, blijkt ook dat er geen specifieke uitkering bestaat voor de begunstigten van een internationale beschermingsstatus om hun toegang tot het socialezekerheidsstelsel te garanderen. De financiële tegemoetkoming die verzoekers om internationale bescherming ontvangen, die wordt beschouwd als onderdeel van de materiële hulp die hen in die hoedanigheid is toegekend, wordt automatisch niet meer uitbetaald van zodra de bank op de hoogte wordt gesteld van de beslissing om de verzoeker een internationale beschermingsstatus te verlenen, zelfs wanneer deze beslissing nog niet aan deze verzoeker werd meegedeeld (rapport “Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights” van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 25).

Het gegarandeerde minimuminkomen (een toelage van 216 euro per huishouden met een aanvulling voor elke extra volwassene of kind) is formeel toegankelijk voor begunstigten van een internationale beschermingsstatus. Er zijn echter meerdere cumulatieve voorwaarden waaraan voldaan moet worden. In de praktijk sluit een dergelijke bepaling veel begunstigten, zoals individuen of gezinnen die door gebrek aan financiële middelen gedwongen worden om in te trekken bij personen of huishoudens die boven de armoedegrens leven, daklozen die geen dakloosheidsattest kunnen voorleggen of mensen die in kraakpanden of in informele vluchtelingenkampen wonen of die informeel naar kennissen verhuizen om te voorkomen dat ze op straat leven, uit. Op dezelfde manier geven de bevoegde Griekse autoriteiten (die geen tolkdiensten hebben en daarom niet kunnen communiceren met mensen die geen Grieks of Engels spreken) alleen dakloosheidsbewijzen uit aan mensen die formeel aantonen dat ze voldoen aan andere voorwaarden voor toegang tot sociale rechten – waaronder het bezit van verblijfsdocumenten –, zodat in de praktijk veel daklozen geen toegang hebben tot het gegarandeerde minimuminkomen. Ook mensen die subsidies ontvangen in het kader van het HELIOS woonbijstandsprogramma worden uitgesloten van dit minimuminkomen. Om een gegarandeerd minimuminkomen aan te vragen, moeten begunstigten van internationale bescherming in het bezit zijn van een geldige ADET, AFM, TAXISnet credentials, een belastingverklaring, een actieve AMKA en een bankrekening hebben (rapport “Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights” van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 27-28).

Wat de toegang tot de gezondheidszorg betreft, hebben personen die internationale bescherming genieten, gratis toegang tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als voor onderdanen. Ondanks het gunstige wettelijk kader, wordt de toegang tot de gezondheidszorg in de praktijk belemmerd door een aanzienlijk tekort aan middelen en capaciteit voor zowel buitenlanders als de lokale bevolking. Dit is het gevolg van het bezuinigingsbeleid dat in Griekenland wordt gevoerd. Bovendien hebben belemmeringen bij de toegang tot een AMKA directe gevolgen voor de toegang van personen met internationale bescherming tot gezondheidszorg in Griekenland, omdat ze hen uitsluiten van elke essentiële behandeling die die niet wordt beschouwd als spoedeisende gezondheidszorg. Statushouders met een AMKA die niet verzekerd zijn, hebben niet langer toegang tot medicatie of onderzoeken door particuliere dokters (rapport “Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights” van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 35).

De taalbarrière blijft het belangrijkste obstakel voor de toegang tot de gezondheidszorg voor begunstigten van een internationale beschermingsstatus. Afspraken in de publieke gezondheidszorg worden gemaakt via telefoonverkeer dat uitsluitend in het Grieks of Engels en tegen betaling verloopt. Wie geen Grieks of Engels

spreekt, heeft dus geen directe toegang tot de openbare gezondheidszorginstellingen. Bovendien blijven ziekenhuizen in de regio Attica kampen met aanzienlijke tekorten aan tolkendiensten om met buitenlandse patiënten te communiceren.

Sinds een besluit dat in december 2020 in werking is getreden, wordt voor asielzoekers automatisch een AFM aangemaakt bij hun beschermingsverzoek. Deze AFM gaat mee over naar de ADET. Statushouders zonder AFM moeten dit in persoon aanvragen bij een lokaal belastingkantoor in de woonplaats van de statushouder. Statushouders die geen woonplaats/adres kunnen aantonen, verkrijgen geen AFM. Een AFM kan ook online aangevraagd worden; dit vereist het voorleggen van geldige identiteitsdocumenten alsook geldige reisdocumenten. Bij gebrek hieraan kan geen AFM worden verkregen. Het onlineplatform is enkel in het Grieks opgesteld. De afgifte van een AMKA is vereist voor de toegang tot de gezondheidszorg en de arbeidsmarkt. Om dit AMKA te verkrijgen, moet de begunstigde de Griekse autoriteiten vragen om zijn voorlopig verzekeringsnummer (toegekend aan verzoekers om internationale bescherming om tijdens de behandeling van hun verzoek toegang te krijgen tot de gezondheidszorg) om te zetten in een AMKA. Deze omzetting gebeurt binnen een maand na de afgifte van de ADET. Obstakels en langdurige wachttijden voor het verkrijgen van een ADET beïnvloeden de afgifte van het AMKA, waardoor begunstigten de voor de toegang tot het gezondheidszorgsysteem vereiste documenten worden ontzegd. Daarnaast blijkt ook dat de AMKA automatisch wordt gedeactiveerd op de dag die volgt op het vervallen van de geldigheid van de verblijfsvergunning, bij gebrek aan hernieuwing of verlenging ervan (rapport *“Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights”* van RSA/PRO ASYL van maart 2024, p. 19-20).

Uit de door de partijen verstrekte informatie blijkt dat de hernieuwing en/of de verlenging van een ADET van begunstigten van een internationale beschermingsstatus die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren uiterst moeilijk is en enkele maanden of zelfs meer dan een jaar kan duren. Verzoeken om verlenging van een ADET moeten uiterlijk 30 dagen voor het verstrijken van de vergunning bij de asieldienst worden ingediend. Wanneer de vergunning te laat wordt verlengd zonder goede reden, wordt een boete van 100 euro opgelegd. In een omzendbrief wordt toegelicht wat goede redenen kunnen zijn (rapport *“Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights”* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 7). Begunstigten die niet langer over een geldige ADET beschikken kunnen te maken krijgen met zeer lange wachttijden voor de afgifte of verlenging van de verblijfsvergunning en andere noodzakelijke documenten voor de effectieve uitoefening van hun rechten als begunstigten. Bovendien lopen personen met een internationale beschermingsstatus na terugkeer uit een andere lidstaat een groot risico om voor langere tijd dakloos te worden. Als de ADET vervalt, wordt de AFM automatisch gedeactiveerd waardoor een risico ontstaat dat een individu bepaalde rechten verliest, zoals uitkeringen verbonden aan tewerkstelling dan wel werkloosheid.

Het al dan niet hebben van een geldige ADET is dus een belangrijke factor voor de beoordeling van het risico voor begunstigten van een internationale beschermingsstatus in Griekenland om dakloos te worden of om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Dit geldt ook voor begunstigten die terugkeren uit een andere EU-lidstaat. Het ontbreken van een geldige ADET kan voor begunstigten die naar Griekenland terugkeren een aanzienlijk obstakel vormen voor de uitoefening van hun rechten als begunstigten in dit land en moet daarom in aanmerking worden genomen bij een toekomstgerichte beoordeling van de te verwachten levensomstandigheden van verzoeker als persoon die internationale bescherming geniet bij terugkeer naar Griekenland.

Uit de informatie waarover de Raad beschikt blijkt ook dat de aanvragen om verlenging nog steeds per e-mail bij de asielautoriteiten kunnen worden ingediend en dat de beslissing ook per e-mail aan de aanvrager wordt ter kennis gebracht (*“Country Report: Greece. Update 2023”* van AIDA/ECRE van juni 2024, p. 246; rapport *“Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights”* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 9).

Omdat er in dit stadium geen rechtsbijstand wordt geboden, kunnen begunstigten van internationale bescherming die analfabeet zijn en/of niet over de nodige technische vaardigheden beschikken moeilijkheden ondervinden bij het aanvragen van de vernieuwing van hun verblijfsvergunning (*“Country Report: Greece. Update 2023”* van AIDA/ECRE van juni 2024, p. 244).

Gelet op het volume kan het registreren en uploaden van de verlengingsaanvragen in de databank voor verblijfsvergunningen, twee weken tot zelfs maanden in beslag nemen. Zodra de aanvraag is ingediend, moeten de Griekse autoriteiten de nodige controles uitvoeren, zoals het nagaan van het verleden van de aanvrager (antecedentonderzoek), alvorens een beslissing te nemen. Gezien het aantal aanvragen, het gebrek aan personeel bij de asielinstanties en de lange duur van het onderzoek door de politieke en gerechtelijke autoriteiten naar het verleden van de aanvrager, lijkt het erop dat deze fase van de procedure enkele maanden kan duren. Tijdens deze periode ondervinden begunstigten dus grote moeilijkheden bij de

toegang tot diensten zoals sociale bijstand, gezondheidszorg of de arbeidsmarkt, waardoor zij *de facto* in een precare situatie terechtkomen. Als begunstigden een e-mail ontvangen waarin hen de toekenning van de gevraagde verlenging van hun verblijfsvergunning wordt meegedeeld, moeten zij binnen de zes maanden online een afspraak maken met de bevoegde diensten van de Griekse politie om de nodige documenten voor de daadwerkelijke afgifte van een ADET neer te leggen, zoals pasfoto's, een plechtige verklaring in het Grieks waaruit hun verblijfplaats blijkt en vingerafdrukken. Hier geldt een gemiddelde wachttijd van tien dagen. Statushouders moeten vervolgens in persoon op hun afspraak verschijnen. Het duurt vervolgens ongeveer 1,5 maand vooraleer de ADET effectief kan worden afgehaald. Statushouders worden niet persoonlijk op de hoogte gebracht van het moment van de materiële afgifte van hun nieuwe verblijfstitel. De asielautoriteiten publiceren op hun website namelijk een lijst met nummers van de dossiers waarin vernieuwde ADET's klaar zijn om op de aangegeven dag opgehaald te worden, zodat deze databank wekelijks moet worden geraadpleegd. Als de begunstigde zich niet op de aangegeven datum aandient, plannen de asielinstanties niet automatisch een nieuwe afspraak. De begunstigde moet dit aanvragen. Voor deze stap is fysieke aanwezigheid in Griekenland vereist, aangezien een dergelijke aanvraag niet per telefoon of e-mail kan (rapport "*Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights*" van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 10-13). In het licht van de talrijke hierboven genoemde administratieve, technologische en taalgerelateerde barrières lijkt het voor een begunstigde van internationale bescherming die in een andere lidstaat een nieuw verzoek om internationale bescherming indient bijzonder moeilijk om vanuit het buitenland reeds stappen te ondernemen voor de vernieuwing van de ADET indien de verblijfstitel verlopen is om zo de beschreven moeilijkheden inzake de leefomstandigheden in Griekenland in afwachting van de afgifte van de vernieuwde ADET te vermijden en aldus niet in een precare situatie terecht te komen.

Wanneer de ADET verstreken is, krijgt de betrokkene bij het indienen van de verlengingsaanvraag geen documenten om dit aan te tonen. Bijgevolg hebben statushouders tot de afgifte van de nieuwe ADET geen middelen om hun status aan te tonen. Op aanvraag kan de betrokkene wel een "certificaat van begunstigde van de vluchtelingenstatus" of een "certificaat van begunstigde van subsidiaire bescherming" verkrijgen. Dit certificaat is echter op geen enkele manier een vervanging voor de ADET en is totaal niet effectief gebleken om betrokkenen toegang te geven tot hun rechten als statushouder terwijl ze wachten op de verlenging van hun ADET. Dit is in tegenstelling tot hetgeen de Griekse autoriteiten aan de Europese Commissie verklaard hebben (rapport "*Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights*" van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 15-16). Ook wordt hun toegang tot een advocaat hierdoor bemoeilijkt. De Duitse autoriteiten hebben samen met de Griekse autoriteiten en het IOM een programma opgezet om statushouders die vanuit Duitsland terugkeren te ondersteunen in hun integratie in de Griekse samenleving en voorzien in huisvesting (rapport "*Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights*" van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 37).

Uit de beschikbare informatie blijkt dat begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland *in principe* via de internationale luchthaven van Athene naar Griekenland terugkeren vanuit andere Europese landen, hoewel er recente gevallen zijn van personen die terugkeren via de luchthaven van Thessaloniki. Bij aankomst op de luchthaven ontvangen zij geen enkele informatie of voorlichting over mogelijkheden *qua* huisvesting of stappen die zij moeten ondernemen om hun rechten in Griekenland te laten gelden (rapport "*Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights*" van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 36).

Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier volgt verder dat personen die onder de oude procedure, geldend onder het presidentieel decreet 114/2010, dus voor januari 2020, internationale bescherming kregen, een hernieuwing van hun verblijfsvergunning moeten vragen bij het directoraat van de Griekse vreemdelingenpolitie. Bij de hernieuwingsaanvraag moet worden aangetoond dat er nog steeds vervolging is in het land van herkomst. Een beslissing volgde gewoonlijk een jaar na de hernieuwingsaanvraag. Wegens de grote achterstand heeft een groot aantal begunstigden van internationale bescherming gedurende meer dan een jaar geen toegang tot de arbeidsmarkt, sociale bijstand en soms gezondheidszorg waardoor ze worden blootgesteld aan ontbering en dakloosheid. In afwachting van de vernieuwing van de verblijfstitel wordt een attest afgegeven maar dit attest bevat geen foto, watermerk of enig andere wettelijke bepaling die toelaat dat het wordt aanvaard door andere Griekse overheidsdiensten ("*Country Report: Greece. Update 2023*" van AIDA/ECRE van juni 2024, p. 247).

Verschillende instellingen, waaronder de Ombudsman, de nationale Commissie voor de Mensenrechten, de Europese Commissie, het Asielagentschap van de Europese Unie en de autoriteiten van andere lidstaten, hebben al hun bezorgdheid geuit over de administratieve moeilijkheden waarmee begunstigden van een internationale beschermingsstatus bij hun terugkeer naar Griekenland worden geconfronteerd en over de impact ervan op hun levensomstandigheden (rapport "*Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights*" van RSA/PRO ASYL van maart 2024, p. 14). Toch blijven

er langdurige vertragingen bestaan bij de behandeling van deze dossiers, met rechtstreekse gevolgen voor de situatie van wie uit andere lidstaten wordt gerepatriëerd.

Uit de informatie in het rechtsplegingsdossier blijkt ten slotte dat, naast een zekere mate van zelfredzaamheid en de afwezigheid van bijzondere kwetsbaarheden, het voor een begunstigde van een internationale beschermingsstatus die nog niet in het bezit is gesteld van een ADET of wiens ADET is vervallen ook noodzakelijk is dat deze beschikt over middelen, een netwerk of andere ondersteuning om, in afwachting van de verlenging van zijn Griekse verblijfsdocumenten -wat enige tijd kan duren- het hoofd te kunnen bieden aan de moeilijkheden waarmee hij na zijn terugkeer naar Griekenland tijdens deze wachtperiode te maken kan krijgen wat betreft de toegang tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, de sociale bijstand en de huisvesting.

Gelet op het voorgaande kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland op dit ogenblik bijzonder problematisch is.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, de politieke visie van de Griekse autoriteiten die zich richten op de zelfredzaamheid van de begunstigten van internationale bescherming, de tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (geviséerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat vele begunstigten binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden leven.

De Raad herinnert er echter aan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van begunstigten van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigten, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Ofschoon de door de verzoekende partij per aanvullende nota's aangebrachte informatie actueler is dan en recentere cijfers bevat dan de informatie die eerder voorlag bij de kennisgeving van de beschikking, laat deze landeninformatie evenwel niet toe te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat zij bij een terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie waar de Griekse autoriteiten onverschillig tegenover (zouden) staan en een verdere individuele beoordeling niet meer nodig is.

De voormelde landeninformatie volstaat op zich niet om zonder meer te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die er internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn en evenmin dat statushouders in Griekenland bij terugkeer hoe dan ook zullen terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie er gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim*, pt. 91).

Met de loutere verwijzing naar de bijgebrachte en beschikbare algemene landeninformatie toont verzoekende partij dus niet aan dat elke begunstigde van internationale in Griekenland zich in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zoals geduid door het Hof van Justitie bevindt of dat hij of zij er bij terugkeer

automatisch in zal belanden. Een individuele beoordeling van verzoekende partij haar concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek blijft dus aan de orde.

Om die reden vormt de aangehaalde, recente landeninformatie op zich geen nieuw element dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoekende partij voor internationale bescherming in aanmerking komt.

5.2. Persoonlijke situatie van verzoekende partij

5.2.1. Het is dus noodzakelijk om het volgend verzoek (4de beschermingsverzoek) te beoordelen op basis van de individuele omstandigheden van verzoekende partij.

Het komt daarbij, zoals eerder door de Raad bij arrest nr. 272 649 van 12 mei 2022 in het kader van verzoekende partij haar tweede beschermingsverzoek in België al werd aangegeven, aan verzoekende partij toe om in dit verband concrete elementen aan te reiken ter weerlegging van het vermoeden dat zij bij terugkeer naar Griekenland niet zal terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, gelet op de beschermingsstatus die haar aldaar werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien.

Verzoekende partij blijft hiertoe echter in gebreke. Haar huidig volgend (vierde) verzoek om internationale bescherming bevat geen concrete en overtuigende elementen waarmee zij voormeld vermoeden weerlegt. Dit werd eerder in de beschikking van 6 mei 2025 vastgesteld, en haar betoog ter zitting en de bij aanvullende nota aangebrachte elementen zijn geenszins van aard anders te doen besluiten.

5.2.2. In dit verband wordt eraan herinnerd dat verzoekende partij bij haar gehoor in het kader van haar huidig vierde verzoek om internationale bescherming in België zelf uitdrukkelijk aangaf geen nieuwe elementen te hebben.

Verzoekende partij verklaarde op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ): *“Ik ben naar hier gekomen om opnieuw een asiel aanvraag in te dienen om mijn administratieve situatie beter te maken. En ook de druk op mijn familie te verlichten. Ik hoop op werk, een oranje kaart zodat ik kan werken.”* Erop gewezen dat dit niet echt nieuwe elementen zijn die ze aanbrengt en gevraagd of ze nieuwe elementen aan te brengen heeft, antwoordde ze: *“Ik heb niet echt iets nieuws aan te brengen, maar alles wat ik wil zeggen is dat ik zoals andere mensen mijn situatie wil regulariseren om een beter leven hier te hebben in België”* (administratief dossier, ‘verklaring volgend verzoek’ van 24 januari 2025).

Zoals eerder al meermaals en herhaaldelijk werd aangegeven, wordt gelet op de internationale bescherming die verzoekende partij in Griekenland geniet, haar huidig volgend verzoek, net als haar vorige volgende verzoeken, ten aanzien van Griekenland onderzocht en beoordeeld.

Alleen verzoekende partij haar situatie in en bij terugkeer naar Griekenland is om die reden relevant, waardoor verzoekende partij haar situatie op heden en tijdens de afgelopen jaren in België en haar wil om hier te werken niet relevant zijn. Dat verzoekende partij een oranje kaart wil om te werken in België, toont overigens aan dat zij in de mogelijkheid is om te werken en om zich in een voor haar onbekend land te integreren.

5.2.3. Wat betreft het betoog van verzoekende partij ter zitting dat zij in 2018 in Griekenland is vertrokken en haar documenten zijn vervallen met nu ook het probleem om er terug aan te geraken in Griekenland, kan vooreerst worden verwezen naar hetgeen bij arrest nr. 237 466 van 25 juni 2020 bij haar eerste beschermingsverzoek in België wordt opgemerkt inzake enerzijds de geldigheid van haar internationale beschermingsstatus in Griekenland en anderzijds de geldigheid van de Griekse verblijfsvergunning waarvan ze in het bezit werd gesteld. Verzoekende partij werpt geen ander licht op hetgeen toen werd geoordeeld.

Uit de eerdere verklaringen die verzoekende partij toen aflegde, blijkt dat zij uit vrees te worden teruggestuurd naar Griekenland op het vliegtuig naar België het valse Palestijnse paspoort waarmee ze reisde alsook haar Griekse verblijfsdocumenten vernietigde. Dat verzoekende partij toen doelbewust haar Griekse documenten vernietigde, is een indicatie is dat zij weinig of geen waarde aan die stukken hecht en het getuigt van weinig appreciatie ten aanzien van de lidstaat van de Europese Unie, *in casu* Griekenland, die haar die internationale bescherming toekende, *nota bene* dezelfde bescherming die zij korte tijd later hier in België opnieuw verzocht en thans in België voor de vierde maal verzoekt. Bovendien verzaakte verzoekende partij hiermee aan de medewerkingsplicht die op haar rust door bewust na te laten en opzettelijk te verhinderen alle nuttige en essentiële elementen in het kader van haar beschermingsverzoek aan de Belgische asielinstanties voor te leggen.

Daarnaast toont verzoekende partij, die ter zitting gewag maakt van meerdere reisbewegingen tussen Griekenland en België nadat ze er internationale bescherming verkreeg en die al eerder bij een vorig beschermingsverzoek expliciet verklaarde in augustus 2022, -dus nadat de Raad zich bij arrest nr. 272 649

van 12 mei 2022 definitief over haar tweede beschermingsverzoek in België had uitgesproken-, naar Griekenland te zijn teruggekeerd om er tot maart 2023 te verblijven en vervolgens terug te keren naar België en hier op 5 april 2023 haar vorig, derde beschermingsverzoek in te dienen, niet aan dat zij bij haar terugkeer naar Griekenland in de periode van augustus 2022 tot maart 2023 effectief pogingen zou hebben gedaan om er een verlenging van haar Griekse verblijfsvergunning te bekomen, laat staan dat dit om redenen buiten haar wil om niet mogelijk zou zijn (geweest).

Daarvan ligt niet enig begin van bewijs voor. Waar verzoekende partij ter zitting zeer algemeen wijst op het probleem om terug aan documenten te geraken, toont zij niet in het minst op een concrete wijze aan hiertoe eerder ernstige inspanningen te hebben gedaan, of dat dit moeilijk of onmogelijk was.

5.2.4. Door verder zeer kort en algemeen ter zitting naar haar mentale toestand te verwijzen, zonder dit verder toe te lichten of met documenten inzake haar gezondheidssituatie te ondersteunen, werpt verzoekende partij geen ander licht op hetgeen in de beschikking in punt 5 wordt vastgesteld inzake het gebrek aan bijzondere kwetsbaarheid in haar hoofde die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

5.2.5. Wat betreft het argument ter zitting dat verzoekende partij gewerkt heeft in Griekenland maar ze geslagen werd door haar werkgever die haar niet betaalde, ter staving waarvan ze enkele foto's neerlegt, wijst de Raad erop dat verzoekende partij dit feit al eerder aanhaalde bij en hierover reeds werd geoordeeld in het kader van een vorig door haar in België ingediend beschermingsverzoek. Dit betreft dan ook geen nieuw element dat de kans op internationale bescherming in haar hoofde aanzienlijk groter maakt.

Overigens geeft verzoekende partij niet de minste toelichting waarom zij, geheel haaks op de medewerkingsplicht die op haar rust en waarop ze in het kader van haar voorgaande beschermingsverzoeken in België telkens al werd gewezen, die betreffende foto's niet eerder bijbracht. Hoe dan ook maakt het geen nieuw element uit in voormelde zin.

5.2.6. Situatie in Gaza en situatie in België van verzoekende partij en haar familieleden

Wat betreft de situatie van verzoekende partij in het verleden en de huidige situatie van haar familieleden in Gaza, wordt de grond in de beschikking en hoger aangehaalde motief herhaald en benadrukt dat, gelet op de internationale bescherming die verzoekende partij in Griekenland geniet, de nieuwe elementen verband moeten houden met verzoekende partij haar situatie in en bij terugkeer naar Griekenland.

Om die reden zijn, hoe ernstig en betreurenswaardig de oorlogssituatie in Gaza heden ook is, de verwijzingen naar Gaza en de situatie van familie aldaar (waarvan vele familieleden zouden zijn overleden), ter staving waarvan vele foto's worden neergelegd bij aanvullende nota, niet dienstig.

Om diezelfde reden en zoals hoger reeds werd opgemerkt, is ook de verwijzing naar verzoekende partij haar situatie in België en die van in België verblijvende familieleden hier evenmin dienstig.

Te dezen is immers de situatie van verzoekende partij in en bij terugkeer naar Griekenland van belang en dient ten aanzien van die EU-lidstaat huidig volgend beschermingsverzoek te worden getoetst, zoals hier gebeurt.

Dat er geen hulp meer zou zijn vanuit Gaza zoals ter zitting wordt opgeworpen, betreft een element dat verzoekende partij reeds eerder aanhaalde. Hiervoor kan worden verwezen naar de beschikking, meer bepaald punt 5. Verzoekende partij gaat hierop niet in en laat na er een ander licht op te werpen.

5.2.7. Voorts beperkt verzoekende partij zich tot het op algemene wijze aankaarten van de algemene situatie in Griekenland voor statushouders en tot enkele algemene opmerkingen, zoals dat ze geen steun vindt in Griekenland, waarmee ze echter geenszins op concrete wijze het voorafgaande inzake de algemene situatie voor begunstigden van internationale bescherming in en bij terugkeer naar Griekenland en haar eigen persoonlijke, individuele situatie als Grieks statushouder in het bijzonder in een ander daglicht plaatst.

In weerwil van wat verzoekende partij op algemene wijze voorhoudt, kan uit een bij de aanvullende nota gevoegd Grieks krantenartikel -dat niet voorzien is van een voor eensluidend verklaarde vertaling zoals voorgeschreven door artikel 8 van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen maar waarvan een eigen, vrije vertaling voorligt-, over een gedetineerde die in een Griekse gevangenis overleed, geenszins op zich worden afgeleid dat Griekenland de wetten niet naleeft. Dit artikel omtrent het overlijden in een gevangenis(cel), hetgeen overigens ook in andere landen zoals ook in België gebeurt, is geenszins representatief voor de situatie in het algemeen van statushouders in Griekenland en die van verzoekende

partij specifiek. Zij toont hiermee niet aan dat haar situatie in Griekenland een was van of dat bij terugkeer een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie dreigt zoals geduid door het Hof van Justitie in de al eerder ruim aangehaalde relevante rechtspraak van het Hof.

5.2.8. Betreffende de argumentatie dat Griekenland aan Duitsland weigert om terugkeerders terug toe te laten, ligt geen informatie voor dat verzoekende partij zelf persoonlijk niet in de mogelijkheid is om terug te keren naar en als begunstigde van internationale bescherming terug toegang te (kunnen) vinden tot het Griekse grondgebied. In dit verband wordt erop gewezen dat verzoekende partij in het verleden, meer bepaald nadat haar tweede beschermingsverzoek definitief werd afgewezen, voor meer dan een half jaar is teruggekeerd naar Griekenland. Dat opnieuw terugkeren niet mogelijk zou zijn, wordt op generlei wijze aangetoond. Haar eigen persoonlijke ervaringen vormen een indicatie van het tegendeel.

5.2.9. Verder wordt nog benadrukt dat elk dossier op individuele basis dient te worden onderzocht en beoordeeld, en dat de rechtspraak van de Raad geen precedentwaarde heeft. Verzoekende partij kan aldus niet dienstig of nuttig verwijzen naar andere rechtspraak en/of naar andere zaken op de zittingsrol. *In casu* kan en mag slechts rekening worden gehouden met de elementen van het voorliggend dossier.

6. Derhalve wordt, gelet op het voorgaande, geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking opgenomen grond. Bijgevolg brengt verzoekende partij bij huidig volgend (vierde) verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen aan noch zijn er nieuwe feiten aan de orde die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien augustus tweeduizend vijftientwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter

mevr. M. HEIRBAUT,

toegevoegd griffier

De griffier,

De voorzitter,

M. HEIRBAUT

M. RYCKASEYS